



مرحوم علامه مجلسی در کتاب بحارالانوار نقل می کند: امام علی (ع) هنگام ختم قرآن کریم این دعا را می خواندند

اللَّهُمَّ اشْرَحْ بِالْقُرْآنِ صَدْرِي، وَ اسْتَعْمِلْ بِالْقُرْآنِ

بَدَنِي، وَ نَوِّرْ بِالْقُرْآنِ بَصْرِي، وَ اَطْلِقْ بِالْقُرْآنِ

لِسَانِي، وَ اَعِنِّي عَلَيْهِ مَا أَبْقَيْتَنِي، فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَ لَا

قُوَّةَ إِلَّا بِكَ

خدایا! سینه ام را با قرآن گشاده گردان، جسمم را با قرآن به خدمت بگیر، چشمم را با قرآن نورانی نما، زبانم را با قرآن گویا کن، و تا زنده ام مرا در راه قرآن یاری کن، که هیچ نیرو و قدرتی جز تو نیست

و همچنین میتواند این دعا را که از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت شده است بخواند
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِجْنَاتَ الْمُخْبِتِينَ، وَ إِخْلَاصَ
الْمُوقِنِينَ، وَ مُرَافَقَةَ الْإِبْرَارِ، وَ إِسْتِحْقَاقَ حَقَائِقِ
الْإِيمَانِ، وَ الْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ، وَ السَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ

إِثْمٍ وَ وُجُوبَ رَحْمَتِكَ، وَ عَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَ الْفُوزَ
بِالْجَنَّةِ وَ النَّجَاةَ مِنَ النَّارِ

پروردگارا! از تو فروتنی خاشعین و اخلاص اهل یقین
را می خواهم، دوستی و رفاقت خوبان، و رسیدن به
حقایق ایمان را می طلبم. غنیمت بردن از هر کار نیکی
و پیراستگی از هر گناه را، فرود آمدن رحمتت را،
آمزش گناهان را، دستیابی به بهشت و نجات از آتش
جهنم را از تو درخواست دارم